

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΣ΄

1. Καὶ ἔγινεν –ὅταν ἐτελείωσεν ὁ Ἰησοῦς ὅλους τούτους τοὺς λόγους, εἶπε τοὺς μαθητάς του:
2. «Ἡξεύρετε ὅτι ὕστερα ἀπὸ δύο ἡμέρας γίνεται τὸ Πάσχα· καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδεται νὰ σταυρωθεῖ».
3. Τότε ἐμαζώχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Ἀρχιερέως ὅπου ἐλέγετον Καϊάφας.
4. Καὶ ἐσυμβουλευθήκαν νὰ πιάσουν τὸν Ἰησοῦν μὲ δόλον νὰ τὸν σκοτώσουν.
5. Καὶ ἔλεγαν: «Μὴν τὸ κάμομεν εἰς τὴν ἑορτὴν, διὰ νὰ μὴν γένηι σύγχυσις εἰς τὸν λαόν».
6. Καὶ ὅταν ἐπῆγεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Βηθανίαν, εἰς τὸ σπίτι τοῦ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ,
7. ἐπῆγεν εἰς αὐτὸν μία γυναῖκα ὅπου εἶχεν ἓνα κανὶ μύρον πολύτιμον καὶ τὸ ἔχυσεν ἀπάνου εἰς τὸ κεφάλι του ἐκεῖ ὅπου ἐκάθετον.
8. Ὡσὰν τὸ εἶδαν οἱ μαθηταὶ του, ἀδημόνησαν καὶ εἶπαν: «Διατί ἔγινεν ὁ χαλασμὸς ἐτοῦτος;
9. ὅπου ἠμπόρειεν ἐτοῦτο τὸ μύρον νὰ πουληθεῖ πολλὰ καὶ νὰ δοθεῖ εἰς τοὺς πτωχοὺς».
10. Καὶ γνωρίζοντάς το ὁ Ἰησοῦς, λέγει τοὺς: «Τί κοπιάζετε τὴν γυναῖκα; –ὅπου ἔκαμε καλὸν ἔργον εἰς ἐμένα.
11. Διατί τοὺς πτωχοὺς τοὺς ἔχετε πάντα μὲ τοῦ λόγου σας, ἀμὴ ἐμένα πάντα δὲν μὲ ἔχετε.
12. Διατί ἐτούτη ὅπου ἔχυσεν ἐτοῦτο τὸ μύρον εἰς τὸ κορμί μου, διὰ τὴν ταφήν μου τὸ ἔκαμε.
13. Λέγω σας βέβαια, ὅπου κηρυχθεῖ ἐτοῦτο τὸ εὐαγγέλιον εἰς ὅλον τὸν κόσμον, θέλει λαληθεῖ καὶ ἐτοῦτο ὅπου ἔκαμεν αὐτὴ, εἰς μνημόσυνόν της».
14. Τότε ἐπῆγεν ἓνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα, ὅπου ἐλέγετον Ἰούδας Ἰσκαριώτης, εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς·

15. και εἶπεν: «Τί θέλετε νὰ μὲ δώσετε, καὶ ἐγὼ νὰ σᾶς τὸν παραδώσω;» Καὶ ἐκεῖνοι ἔταξαν νὰ τὸν δώσουν τριάντα ἀργύρια.
16. Καὶ ἀπὸ τότε ἐγύρευε εὐκολίαν νὰ τὸν παραδώσει.
17. Καὶ εἰς τὴν πρώτην τῶν Ἀζύμων ἐπῆγαν οἱ μαθηταὶ εἰς τὸν Ἰησοῦν καὶ λέγουσιν τον: «Ποῦ θέλεις νὰ σε ἐτοιμάσομεν νὰ φάγεις τὸ Πάσχα;»
18. Καὶ ἐκεῖνος εἶπε: «Σύρτε εἰς τὴν πόλιν εἰς τὸν δεῖνα καὶ εἰπεῖτε τον: “Ὁ διδάσκαλος λέγει: –Ὁ καιρὸς μου εἶναι κοντά, εἰς ἐσένα θέλω νὰ κάμω τὸ Πάσχα μὲ τοὺς μαθητάδες μου”».
19. Καὶ ἔκαμαν οἱ μαθηταὶ του καθὼς τοὺς ὀρδινίασεν ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἐτοίμασαν τὸ Πάσχα.
20. Ὡσὰν ἐβράδιασεν, ἐκάθητον μὲ τοὺς δώδεκα.
21. Καὶ ἐκεῖ ὁποῦ ἐτρώγασι, λέγει: «Βέβαια σᾶς λέγω, ὅτι ἓνας ἀπὸ ἐσᾶς θέλει μὲ παραδώσει.
22. Καὶ αὐτοί, λυπημένοι πολλά, ἄρχισαν κάθε ἓνας νὰ τὸν λέγει: «Μήνα εἶμαι ἐγὼ, Αὐθέντη;»
23. Καὶ ἐκεῖνος ἀπεκρίθη καὶ τοὺς εἶπεν: «Ἐκεῖνος ὁποῦ βουτᾶ μετὰ μένα τὸ χέρι του εἰς τὸ πινάκι, ἐκεῖνος θέλει μὲ παραδώσει.
24. Καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει καθὼς εἶναι γεγραμμένον διὰ λόγου του· ἀμὴ ἀλίμονον εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, διὰ μέσου τοῦ ὁποίου ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται· καλύτερόν του ἦτον νὰ μὴν ἦθελε γεννηθεῖ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος».
25. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἰούδας ὁποῦ τὸν ἐπαράδιδε καὶ εἶπε: «Μήνα ἐγὼ εἶμαι, Διδάσκαλε;» Λέγει τον: «Ἐσὺ τὸ εἶπες».
26. Καὶ ἐκεῖ ὁποῦ ἔτρωγαν, ἐπῆρεν ὁ Ἰησοῦς τὸ ψωμί, καὶ ὡσὰν εὐχαρίστησε, τὸ ἔκοψε καὶ τὸ ἔδιδε τοὺς μαθητάδες καὶ εἶπεν: «Ἐπάρετε φάγετε, τοῦτο εἶναι τὸ κορμὶ μου».
27. Καὶ παίρνοντας τὸ ποτήριον, καὶ ὡσὰν εὐχαρίστησε, ἔδωκέν τους λέγοντας: «Πίετε ἀπ’ αὐτὸ ὅλοι·
28. διατὶ τοῦτο εἶναι τὸ αἷμα μου τῆς καινουργίας

διαθήκης όπου χύνεται δια τούς πολλούς εις συγχώρησιν
ἀμαρτιῶν.

29. Καὶ λέγω σας, ἀπὸ τώρα καὶ ὀμπρὸς δὲν θέλω
πίει ἀπὸ τοῦτο τὸ γέννημα τῆς ἀμπέλου, ἕως τὴν ἡμέραν
ἐκείνην ὅταν αὐτὸ πίνω μαζί σας νέον εἰς τὴν βασιλείαν
τοῦ Πατρός μου».
30. Καὶ ἔστοντας νὰ ὑμνήσουν, ἐβγήκαν εἰς τὸ ὄ-
ρος τῶν Ἑλαιῶν.
31. Τότε τοὺς λέγει ὁ Ἰησοῦς: « Ἐτούτην τὴν νύκτα
ὄλοι ἐσεῖς θέλετε σκανδαλισθεῖ εἰς ἐμένα· διατὶ εἶναι γε-
γραμμένον ὅτι “Θέλω κτυπήσει τὸν ποιμένα, καὶ θέλουν
σκορπισθεῖ τὰ πρόβατα τῆς μάνδρας”.
32. Καὶ ὕστερα ἀφόντις ἀνασταθῶ, θέλω πάγει ἐγὼ
πρωτύτερα ἀπὸ σᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν».
33. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος καὶ εἶπε τον: «Ἄν καὶ
ὄλοι σκανδαλισθοῦσιν εἰς ἐσένα, ἀμὴ ἐγὼ ποτὲ δὲν θέλω
σκανδαλισθεῖ».
34. Λέγει τον ὁ Ἰησοῦς: «Βέβαια σὲ λέγω, ὅτι ἐτού-
την τὴν νύκτα, προτοῦ νὰ φωνάξει ὁ πετεινός, τρεῖς φο-
ρὲς θέλεις μὲ ἀρνηθεῖ».
35. Λέγει τον ὁ Πέτρος: «Ἄν καὶ κάμει χρεία, νὰ
ἀποθάνω μαζί σου· νὰ μὴν σὲ ἀρνηθῶ». Μιάς λογιῆς εἶ-
παν καὶ ὄλοι οἱ μαθηταί.
36. Τότε ἐπῆγεν ὁ Ἰησοῦς μετ’ αὐτοὺς εἰς ἓνα χω-
ρίον ὅπου τὸ ἔλεγον Γεθσημανή· καὶ λέγει τοὺς μαθητάς
του: «Καθίσετε αὐτοῦ, ἕως ὅπου νὰ πάγω ἐκεῖνὰ νὰ προ-
σευχηθῶ».
37. Καὶ ἐπῆρε τὸν Πέτρον καὶ τοὺς δύο υἱοὺς τοῦ
Ζεβεδαίου καὶ ἄρχισε νὰ λυπεῖται καὶ νὰ ἀδημονεῖ.
38. Τότε τοὺς λέγει ὁ Ἰησοῦς: «Πολλὰ λυπᾶται ἡ
ψυχὴ μου μέχρι θανάτου· ἀπομείνετε ἐδῶ καὶ ἀγρυπνᾶ-
τε μαζί μου».
39. Καὶ ἐπῆγεν ὀμπρὸς καμπόσον, καὶ ἔπεσε πρὸ-
μυτα καὶ ἐπροσεύχεται καὶ ἔλεγεν: «ὦ Πάτερ μου, ἂν εἶ-
ναι δυνατὸν ἄς περάσει ἐτοῦτο τὸ ποτήρι ἀπὸ λόγου μου.
Ὅμως ὅχι καθὼς θέλω ἐγὼ, ἀλλὰ καθὼς θέλεις ἐσύ».
40. Καὶ ἔρχεται εἰς τοὺς μαθητάς καὶ εὕρισκει τους

- όπου έκοιμούνταν. Και λέγει τὸν Πέτρον: «Τόσον δὲν ἐδνηθήκετε μίαν ὥραν νὰ ἀγρυπνήσετε μετὰ μένα;
41. Ἀγρυπνᾶτε καὶ προσεύχεσθε νὰ μὴν ἐμπεῖτε εἰς πειρασμόν. Τὸ πνεῦμα εἶναι πρόθυμον, ἀμὴ ἢ σάρκα εἶναι ἀσθενής».
42. Πάλιν δεύτερον ἐπῆγε καὶ ἐπροσευχήθη, λέγοντας: «ὦ Πατέρα μου, ἂν δὲν εἶναι δυνατόν ἐτοῦτο τὸ ποτήριον νὰ περάσει ἀπὸ μένα ἂν δὲν τὸ πῶ, ἄς γένηι τὸ θέλημά σου».
43. Καὶ ἤλθε πάλιν καὶ τοὺς ἐβρῆκεν ὅπου ἐκοιμούνταν, διατὶ ἦταν τὰ μάτια τοὺς βαρεμένα.
44. Καὶ ἀφήνοντάς τοὺς πάλιν, ἐπῆγε καὶ ἐπροσευχήθηκε τρίτον, λέγοντας τὸν αὐτὸν λόγον.
45. Τότε ἤλθεν εἰς τοὺς μαθητάς του καὶ λέγει τοὺς: «Κοιμάσθε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπεύεσθε· νὰ ὅπου ἐσίμωσεν ἡ ὥρα· καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρια ἀμαρτωλῶν.
46. Σηκῶτε, πᾶμεν ἀπ' ἐδῶ· νὰ ὅπου ἐσίμωσε ἐκεῖνος ὅπου μέλλει νὰ με παραδώσει».
47. Καὶ ἀκόμη τὸ ἔλεγε –καὶ νὰ καὶ ὁ Ἰούδας, ἓνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα, ἔφθασε· καὶ μετ' αὐτὸν πολὺ πλῆθος μεσπαθία καὶ με ζύλα ἀπὸ τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ λαοῦ.
48. Καὶ ἐκεῖνος ὅπου τὸν ἐπαράδιδε τοὺς ἔδωκε σημάδι, λέγοντας: «Ἐκεῖνον ὅπου ἐγὼ φιλήσω, ἐκεῖνος εἶναι –πιάτε τον».
49. Καὶ παρευθὺς ἐπῆγε κοντὰ εἰς τὸν Ἰησοῦν καὶ εἶπε: «Χαῖρε, Διδάσκαλε»· καὶ τὸν ἐφίλησε.
50. Καὶ ὁ Ἰησοῦς τὸν λέγει: «ὦ φίλε, διατὶ ἤλθες ἐδῶ;» Τότε ἐπῆγαν κοντὰ εἰς τὸν Ἰησοῦν καὶ ἄπλωσαν τὰ χεῖρια τοὺς ἀπάνου του καὶ ἐπίασάν τον.
51. Καὶ νὰ ἓνας ἀπ' ἐκείνους ὅπου ἦταν μαζί με τὸν Ἰησοῦν, ἀπλώνοντας τὸ χεῖρι του, ἔβγαλεν τὸ σπαθί του καὶ ἐκτύπησε τὸν δοῦλον τοῦ Ἀρχιερέως καὶ ἔκοψε τὸ αὐτί του.
52. Τότε τὸν εἶπεν ὁ Ἰησοῦς: «Γύρισε τὸ σπαθί σου εἰς τὸν τόπον του· διατὶ ὅσοι κτυπήσουν με σπαθί, με

σπαθί θέλουν χαλασθεῖ.

53. Ἡ λογιάζεις ὅτι δὲν δύνομαι τώρα νὰ παρακαλέσω τὸν Πατέρα μου, καὶ θέλει μὲ παραστήσει περισσό-
τερους παρὰ δώδεκα λεγεώνας ἀγγέλων.
54. Πῶς τὸ λοιπὸν θέλουσι τελειωθεῖ αἱ γραφαί, ὅτι τέτοιας λογῆς πρέπει νὰ γένει;»
55. Εἰς ἐκείνην τὴν ὥραν εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τὸν λαόν:
«Ὡσὰν εἰς ληστήν ἐβγήκετε καὶ ἦλθετε μὲ σπαθία καὶ μὲ ξύλα νὰ μὲ πιάσετε; Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκάθουμουν με-
τὰ σᾶς, διδάσκοντας εἰς τὸ ἱερόν –καὶ δὲν μὲ ἐπιάνετε;»
56. Καὶ τοῦτο ὅλον ἔγινε διὰ νὰ τελειωθοῦσιν αἱ γρα-
φαι τῶν προφητῶν. Τότε τὸν ἄφησαν οἱ μαθητάδες ὅλοι καὶ ἔφυγαν.
57. Καὶ ἐκεῖνοι, πιάνοντες τὸν Ἰησοῦν, τὸν ἐπῆγαν εἰς τὸν Καϊάφα τὸν Ἀρχιερέα, ἐκεῖ ὅπου ἦταν οἱ γραμ-
ματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι μαζωμένοι.
58. Καὶ ὁ Πέτρος τὸν ἀκολουθῶν ἀπὸ μακρὰ, ἕως εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Ἀρχιερέως· καὶ μπαίνοντας μέσα, ἐκά-
θισε μαζὶ μὲ τοὺς δουλευτάδες, νὰ ἰδεῖ τὸ τέλος.
59. Καὶ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ ὅλη ἡ σὺνὰξις ἐγύρευαν ψευδομαρτυρίαν ἐναντία τοῦ Ἰησοῦ, διὰ νὰ τὸν θανατώσουν.
60. Ἀμὴ καὶ δὲν εὐρήκαν, ἀγκαλὰ καὶ πολλοὶ ψευ-
δομάρτυρες ἦλθαν· ὅμως δὲν εὐρήκαν. Ἀμὴ ὕστερα ἦλ-
θαν δύο ψευδομάρτυρες
61. καὶ εἶπαν: «Ἐτοῦτος εἶπεν “Ἐγὼ ἠμπορῶ νὰ χαλάσω τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τρεῖς ἡμέρες νὰ τὸν κτίσω”».
62. Καὶ ἐσηκώθη ὁ Ἀρχιερεὺς καὶ λέγει τον: «Δὲν ἀποκρίνεσαι; Τί εἶναι ἐτοῦτα ὅπου μαρτυροῦν ἐναντία σου;»
63. Καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐσιώπαινε. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Ἀρ-
χιερεὺς καὶ εἶπε τον: «Ἐξορκίζω σε εἰς τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα νὰ μᾶς εἰπῆς ἂν εἶσαι ἐσὺ ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ».
64. Λέγει τον ὁ Ἰησοῦς: «Ἐσὺ τὸ εἶπες. Ὅμως λέγω σας, ἀπὸ τώρα καὶ ὀμπροστὰ θέλετε ἰδεῖ τὸν Υἱὸν

τοῦ ἀνθρώπου νὰ κάθεται ἀπὸ τὴν δεξιὰν τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ· καὶ νὰ ἔρχεται ἀπάνου εἰς τὰ σύννεφα τοῦ οὐρανοῦ».

65. Τότε ὁ Ἀρχιερεὺς ἔσχισε τὰ ροῦχα του καὶ εἶπεν ὅτι ἐβλασφήμησε. «Τί χρεία μᾶς κάμουσι πλέον μάρτυρες; Νά ὅπου ἀκούσετε τώρα πὼς ἐβλασφήμησε.
66. Τί σᾶς φαίνεται;» Καὶ ἐκεῖνοι ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπαν: «Ἄξιος εἶναι θανάτου».
67. Τότε τὸν ἔπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον· καὶ τὸν ἐπάττισαν· καὶ ἄλλοι τὸν ἐκτυποῦσαν μὲ ραβδία
68. καὶ τὸν ἔλεγαν: «Προφήτευσέ μας, Χριστέ, ποῖος εἶναι ὁποῦ σὲ ἐκτύπησε».
69. Καὶ ὁ Πέτρος ἐκάθοντον ἔξω εἰς τὴν αὐλήν, καὶ ἔρχεται μία κοπέλα καὶ λέγει τον: «Καὶ σὺ μαζί ἦσουν μὲ τὸν Ἰησοῦν τὸν Γαλιλαῖον;»
70. Καὶ αὐτὸς ἀρνήθηκε μπροστὰ εἰς ὅλους καὶ ἔλεγε: «Δὲν ἤξεύρω τί λέγεις».
71. Καὶ ἐβγαίνοντας ἔξω εἰς τὴν πόρταν, τὸν εἶδεν ἄλλη, καὶ λέγει ἐκείνους ὅπου ἦταν ἐκεῖ: «Καὶ ἐτοῦτος μαζί ἦτον μὲ τὸν Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον».
72. Καὶ πάλιν ἀρνήθηκε μὲ ὄρκον ὅτι «Δὲν ἤξεύρω τὸν ἄνθρωπον».
73. Καὶ περνώντας ὀλίγον, ἐπῆγαν κοντά του ἐκεῖνοι ὅπου ἐστέκονταν ἐκεῖ, καὶ λέγουν τὸν Πέτρον: «Ἀλήθεια, καὶ σὺ ἀπ' αὐτουνοὺς εἶσαι· διατὶ ἡ συντυχία σου σὲ φανερώνει».
74. Τότε ἄρχισε νὰ ἀναθεματίζει τοῦ λόγου του καὶ νὰ ὁμῶνει ὅτι «Δὲν τὸν ἤξεύρω τὸν ἄνθρωπον». Καὶ παρευθὺς ἐλάλησεν ὁ πετεινός.
75. Καὶ ὁ Πέτρος ἐθυμήθη τὸν λόγον τοῦ Ἰησοῦ ὅπου τὸν εἶπεν ὅτι «Προτοῦ νὰ λαλήσει ὁ πετεινός, τρεῖς φορὲς θέλεις μὲ ἀρνηθεῖ». Καὶ ἐβγήκεν ἔξω καὶ ἔκλαυσε πικρά.

Εμμανουήλ Χ. Κάσδαγλης (επιμ.), *Ἡ Καινὴ Διαθήκη του Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἀπλὴν διάλεκτον γενομένη μετάφρασις διὰ Μαξίμου του Καλλιουπολίτου*, ΜΙΕΤ, Αθήνα 1995.